

en Bladartikel i et Blad, der ofte afgiver en vægtig Stemme i Verdensanliggender, og som i dette Skrift tillægges en Mand, der er en af Nutidens meest udmærkede Statsmænd, og mod hvem vi have Marsag til stor Taknemmelighed. Denne Artikel indeholdt en i det Hele aldeles sand og rigtig Fremstilling, med Undtagelse af nogle Navneforværlinger, af, hvorledes det Arrangement, vi her omhandle, er tilveiebragt ved Combination af den mandlige og qvindelige Linie, hvorledes Prinds Christian af Glücksborgs Søn var den, hos hvem den danske qvindelige og den hollsteenske mandlige Arvesølge forenede sig. Der er kun en Tilføining, som jeg forstaaer ganske i Overensstemmelse med Warschauerprotocollen, saaledes at hans Fader og Moder have tilveiebragt Foreningen, og derfor gaae forud for ham. Hvorledes er nu denne Anskuelse, der er udtalt af et saa magtigt Organ, hvorledes er den opfattet af Andre? Man har i dette aldeles retfærdige, paa de bestaaende Statsacter støttede Arrangement fundet en Krænkelse af de agnatistiske Rettigheder; man har sagt, at vi krænkede en heel Række af agnatistiske Rettigheder til det danske Monarchie, at vi krænkede de agnatistiske Rettigheder, fordi vi gik ned til det 6te Barn af den glücksborgske Linie, uagtet det er vitterligt, at denne Linie ikke kommer paa Thronen som sønderborgsk Linie, men ifølge de Statsacter, som foreligge ganske saaledes, som ogsaa paa det ovennævnte Sted var aldeles rigtigt udtalt. Ikke desto mindre have vi paa andre Steder atter seet dette Spørgsmaal bragt paa Bane i Verdens meest ophøiede deliberative Forsamling i en aldeles forvandsket Stikkelse, som om her var Tale om at ophæve velbegrundede agnatistiske Rettigheder til den danske Throne. Det er en Misforstaaelse, som jeg troer, at man bør søge at forebygge ved en Udtalelse om, hvorledes Sagen virkelig forholder sig. Vi have lidt meget under, at der har dannet sig Anskuelser, hvis Rigtighed var meget tvivlsom. Vi have gennemlevet, og vore Forsfædre foran os have gennemlevet, mange vanskelige Forhold, Slesvig herørende, væsentligt udspringende fra en saadan Anskuelse. Vi have, jeg vil ikke sige overvundet, men heldigen kæmpet mod disse Anskuelser, og alligevel vil

der udfordres en vis Moderation, en fornuftig Moderation — det Gæste, der er fornuftigt — for at indsee, hvorledes vor feirrige Ret sikkert kan forenes med denne Anskuelse. Hvor til støtter man den? Man støtter den til en Afskrift af et Document, som er udstedt af en Mand, som ikke kunde Latin, og som deri bevidner, at der for ham var forevist et gammelt Document, der var affattet paa Latin, og hvori der stod en Sætning om, at Slesvig aldrig maatte forenes med den danske Krone. Jeg vil nu slet ikke gaae ind paa at bestride denne Naastands Rigtighed, Rigtigheden af dette historiske Factum. Jeg seer, at de grundigste Mænd, Englændere, som have undersøgt denne Sag med den meest nøiøse Samvittighedsfuldhed, ere komne til det Resultat, at hvis den nuværende Regents kongelige Mandstamme uddøde, maatte Slesvig falde tilbage til den danske Krone, men ifølge det Document, som jeg nævnte, maatte det da igjen gives bort til en færegen Person, det vil sige: at det vel ikke kan rives bort fra Kronen, men at den nye Konge kan give det bort til hvem han vil; det kan og bør naturligtvis forblive i Kronens Besiddelse, men der bør være en Forffjel mellem Regentens politiske Personlighed som Konge af Danmark og som Hertug af Slesvig. Jeg bestrider ikke disse Ord og nærer intet Duffe, som strider mod deres sande Betydning. Jeg troer, at efter den historiske Udvikling, der har fundet Sted i disse Forhold, maa der for Slesvig bevares en indre Selvstændighed, som meget godt kan knytte sig til disse Forhold. Men gaae vi noget tilbage i Tiden, er det let at see, at disse Forhold have støttet sig til visse forudfattede Forestillinger. See vi saaledes hen til den Kamp, vi have ført med Tydskland, er det indlysende, at den alene er udgaaet fra falske Forestillinger. Vi have gjort Tydskland Indrømmelser, der af dette Land ere blevne fortolkede mere omfattende og i langt større Udstrækning, end vi tilføjede at give dem, og denne Fremgangsmaade har da atter hos det store tydske Folk udbredt Forestillinger, med hvilke vi ikke kunne være tjente, saa meget det end er os magtpaaliggende at leve i god Forstaaelse med det. Derfor troer jeg, at man ved den første Begrundelse af alle saadanne